

اهمیت تربیت فرزند و احترام به والدین

فرزند را در راهی که باید برود تربیت
کنید: و وقتی پیر شود، از آن منحرف
نخواهد شد. امثال ۲۲:۶

برای والدین

اینک، فرزندان میراث خداوند هستند و ثمره رحم پاداش اوست. مزمور ۱۲۷:۳
آنکه چوب خود را باز دارد، از پسرش نفرت می‌کند، اما آنکه او را دوست دارد، او را به موقع تأدیب می‌کند. امثال ۱۳:۲۴

در ترس خداوند، اعتماد قوی است و فرزندان پناهگاهی خواهند داشت. امثال ۱۴:۲۶
پسر خود را تا زمانی که امید هست تأدیب کن و جانت را برای گریه او دریغ مدار. امثال ۱۹:۱۸
حماقت در دل کودک بسته شده است، اما چوب تأدیب آن را از او دور خواهد کرد. امثال ۲۲:۱۵
تأدیب را از کودک دریغ مدار، زیرا اگر او را با چوب بزنی، نخواهد مرد. او را با چوب خواهی زد و جان او را از جهنم خواهی رهانید. امثال ۱۳:۱۳-۱۴
چوب و سرزنش، حکمت می‌دهد، اما کودکی که به حال خود رها شود، مادرش را شرمنده خواهد کرد.
امثال ۲۹:۱۵

پسرت را تأدیب کن، و او به تو آرامش خواهد داد؛ آری، او به جان تو شادی خواهد بخشید. امثال ۲۹:۱۷
و همه فرزندان از خداوند تعلیم خواهند یافت؛ و فرزندان از آرامش عظیم برخوردار خواهند شد.
اشعیا ۵۴:۱۳

کسی که پسرش را دوست دارد، او را وادار می‌کند که بارها چوب را حس کند تا در نهایت از او شاد شود. کسی که پسرش را تنبیه می‌کند، در او شادی خواهد داشت و در میان آشنایانش از او شادمان خواهد شد. کسی که پسرش را تعلیم می‌دهد، دشمن را غمگین می‌کند و در حضور دوستانش از او شادمان خواهد شد. اگرچه پدرش بمیرد، اما گویی نمرده است؛ زیرا کسی را مانند خود به جا گذاشته است. در حالی که زنده بود، او را دید و از او شادمان شد؛ و هنگامی که مرد، غمگین نبود. او انتقام گیرنده‌ای از دشمنانش و کسی را که به دوستانش مهربانی کند، به جا گذاشته است. کسی که از پسرش زیاده‌روی کند، زخم‌هایش را می‌بندد و روده‌هایش از هر فریادی به درد می‌آید. اسبی که شکسته نشود، لجباز می‌شود و کودکی که به حال خود رها شود، خودسر خواهد شد. فرزندان را لوس کن، و تو را خواهد ترساند. با او بازی کن، و تو را به سنگینی خواهد کشاند. با او نخند، مبادا با او اندوهگین شوی، و مبادا در نهایت دندان‌هایت را به هم بفشاری. در جوانی به او آزادی نده، و به حماقت‌هایش چشمک نزن. در جوانی گردنش را خم کن، و در کودکی به پهلوهایش بزن، مبادا لجباز شود، و از تو نافرمانی کند، و بدین ترتیب دلت را اندوهگین سازد. پسر را تنبیه کن، و او را به کار سخت وادار، مبادا رفتار زشتش برای تو گناهی باشد. سیراخ 30: 1-13

برای فرزندان

پدر و مادر خود را گرامی بدارید تا روزهایتان در سرزمینی که یهوه، خدایتان، به شما می‌دهد، طولانی باشد. خروج ۲۰:۱۲

پسرم، از تأدیب خداوند بیزار مباش و از تأدیب او ملول مشو. زیرا هر که را خداوند دوست دارد، تأدیب می‌کند؛ چنانکه پدر، پسری را که از او خشنود است. امثال ۱۱:۳-۱۲
امثال سلیمان. پسر خردمند، پدری شاد می‌سازد، اما پسر نادان، سنگینی مادرش است.
امثال ۱۰:۱

به پدرت که تو را زاده است گوش بده و مادرت را در پیری تحقیر نکن. امثال ۲۳:۲۲
ای فرزندان، از والدین خود در خداوند اطاعت کنید، زیرا این درست است. به پدر و مادر خود احترام بگذارید. این اولین حکم با وعده است. تا برای تو خوب باشد و در زمین عمر طولانی داشته باشی. افسسیان ۱:۶-۳

پدرت را با تمام وجودت گرامی دار و غم‌های مادرت را فراموش مکن. به یاد داشته باش که از آنها زاده شده‌ای؛ و چگونه می‌توانی کارهایی را که برای تو انجام داده‌اند، به آنها جبران کنی؟
سیراخ ۲۷:۷-۲۸

ای فرزندان، از من بشنوید و از این پس چنین کنید تا در امان باشید. زیرا خداوند پدر را بر فرزندان ارج نهاده و اقتدار مادر را بر پسران استوار ساخته است. هر که پدر خود را گرامی بدارد، کفاره گناهان او را می‌دهد. و کسی که مادر خود را گرامی بدارد، مانند کسی است که گنج می‌اندوزد. هر که پدر خود را گرامی بدارد، فرزندان‌ش شادمان خواهند شد و چون دعایش را بکند، دعایش مستجاب خواهد شد. کسی که پدر خود را گرامی بدارد، عمر طولانی خواهد داشت و کسی که از خداوند اطاعت کند، مایه تسلی مادرش خواهد بود. کسی که از خداوند می‌ترسد، پدر خود را گرامی خواهد داشت و به والدین خود، مانند اربابان خود، خدمت خواهد کرد. پدر و مادر خود را چه در گفتار و چه در کردار گرامی بدار تا از جانب آنها برکتی به تو برسد. زیرا برکت پدر، خانه‌های فرزندان را استوار می‌کند، اما نفرین مادر، پایه‌ها را از ریشه می‌ریزد. به بی‌احترامی پدرت فخر مکن، زیرا بی‌احترامی پدرت برای تو افتخار نیست. زیرا جلال مرد از عزت پدرش است؛ و مادر بی‌آبرو مایه ننگ فرزندان است. پسر، پدرت را در پیری یاری کن و تا زنده است او را غمگین مکن. و اگر عقلش کم شد، با او مدارا کن؛ و وقتی در کمال قدرت هستی، او را تحقیر نکن. زیرا تسلی پدرت فراموش نخواهد شد؛ و به جای گناهان، برای ساختن تو افزوده خواهد شد. در روز مصیبت تو، آن به یاد آورده خواهد شد؛ گناهان تو نیز مانند یخ در هوای گرم و دلپذیر، ذوب خواهند شد. کسی که پدرش را ترک کند، مانند کفرگو است؛ و کسی که مادرش را خشمگین کند، ملعون خداست. سیراخ ۱: ۱۶-۱۷

اگر فرزندانمان را تنبیه کنیم، الان گریه می‌کنند اما در آینده لذت خواهند برد. اگر فرزندانمان را تنبیه نکنیم، الان لذت می‌برند اما در آینده گریه خواهند کرد.

کودکان آینده کشور ما هستند. اما اگر بدون تنبیه پیر شوند، آینده کشور ما چه خواهد شد؟

تمام عادت‌های بد یک بزرگسال، عادت‌هایی هستند که در کودکی اصلاح یا تربیت نشده‌اند. ما باید فرزندانی تربیت کنیم که از خدا بترسند، او را دوست داشته باشند و از او اطاعت کنند.

من یک تکه گل زنده برداشتم.
و روز به روز به آرامی به آن شکل دادم.
وقتی سال‌ها گذشته بود، دوباره برگشتم.
مردی بود که به او نگاه می‌کردم.
او هنوز آن تاثیر اولیه را داشت.
و دیگر هرگز نمی‌توانستم او را تغییر دهم.